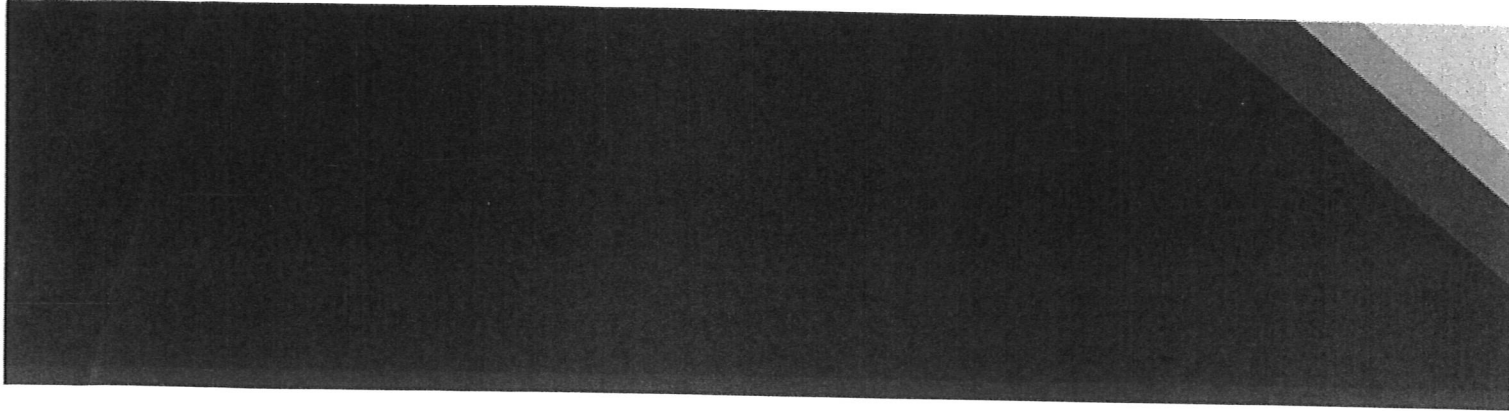
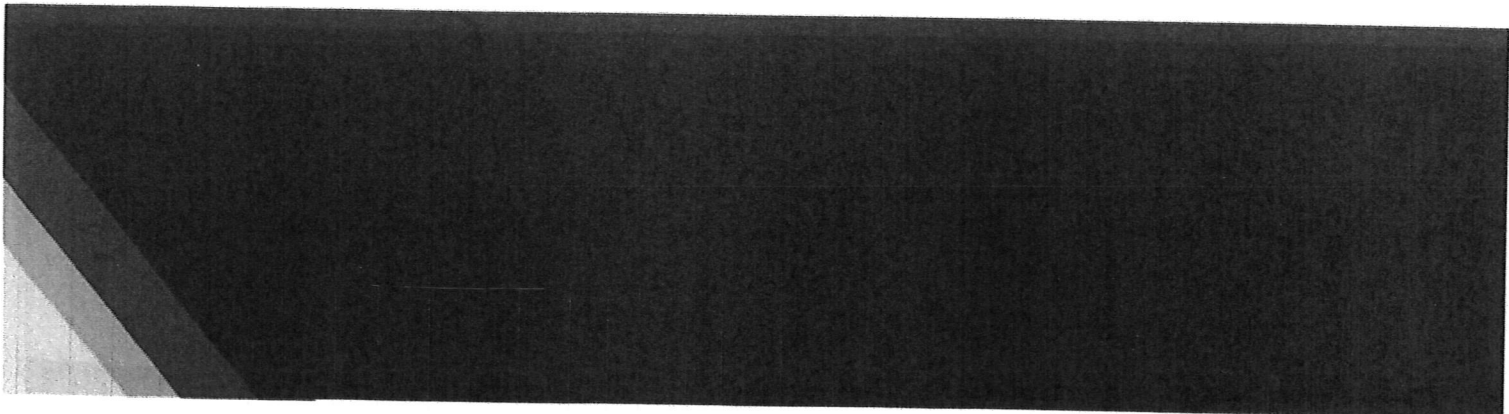

Yermiyahu HaNavi Confronts His Worst Nightmare

**Congregation Keter Torah
July 4, 2018**

Rabbi Steven Weil

א Then, Jeremiah went to the graves of the patriarchs

and said, "Dear departed ones,

why do you lie dormant?

ב Your children are exiled, and your homes destroyed!

Where is the merit of their forefathers, earned in the wilderness?"

If they, mortal men, transgressed the covenant, where is the

merit of those who accepted the covenant [the patriarchs]?

ג They all cried out in lament

over the absent children.

ד They prayed for mercy from the One who dwells on high:

"Where is the promise, 'I will remember the covenant with the ancients'?" *Lev. 26:45*

What can I do for you, My children? This is My decree!

ה [God responded,] "They exchanged My honor for naught.

They had no fear and no remorse.

ו I turned My eyes from them, but they did not repent or show distress.

How can I restrain Myself when they deny Me?"

If they, mortal men, transgressed the covenant, where is the

merit of those who accepted the covenant [the patriarchs]?

ז The father of the multitude [Abraham] shouted in their defense,

and pleaded with the exalted God:

ח "Is it in vain that I suffered ten trials?

Now I see their collapse.

Where is the promise, 'Fear not, Abraham!'?" *Gen. 15:1*

What can I do for you, My children? This is My decree!

ט [God responded,] "They erred and estranged themselves

by worshipping idols.

י They intended to hew cisterns, broken cisterns.

How can I restrain Myself when they have annulled the

Ten Commandments?"

If they, mortal men, transgressed the covenant, where is the

merit of those who accepted the covenant [the patriarchs]?

In this kina, HaKadish uses a similar structure to that of Kina 9, namely an imagined dialogue between God and the mourning nation, with alternating refrains reflecting the two voices. The kina is based on the Midrash (Eikha Raba, Petikhta 24) which describes the prophet Jeremiah calling upon the patriarchs to beg for mercy for their exiled children. Commentary for this kina begins on page 472.

א בְּהִלָּל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ קִבְּרֵי אֲבוֹתֵינוּ / וְנִמְעַמֵּת תְּבִיבוֹתֵינוּ, מִה אֲתָם

שׁוֹכְבוֹת.

בְּנִיבְכֶם גָּלוּ, וּבְתִיבְכֶם חֲרִיבוֹת / וְאֵיךְ זְכוֹת אֲבוֹתֵינוּ, בְּאֶרֶץ תְּלֵאֲבוֹת:

אִם כְּאֵדָם עֲבָדוּ בְּרִית / אֵיךְ זְכוֹת פְּרוֹתֵינוּ בְּרִית.

גָּעוּ כָּלֶם בְּקִינֵינוּ / עַל תְּסֻדּוֹ בְּנֵינוּ

דוֹאֲבוּ בְּקוֹל תְּחִנוּנוֹם / פָּנֵינוּ שׁוֹכְנֵי מַעֲוֵנוֹם.

וְאֵיךְ תְּבִיבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹתֵינוּ לְהֵם בְּרִית רֵאשֻׁנוֹם:

מִה אֲנִישָׁה לָכֶם בְּנֵינוּ / גִּזְרָה הִיא מִלְּפָנֵינוּ.

הֵם הִמְצִיאוּ כְבוֹדֵינוּ בְּתַלְמוֹ / וְלֹא פָחַדוּ וְלֹא רָחוּ.

וְאֵיךְ עֵינֵינוּ מִתְּהוֹ, וְלֹא שָׁבוּ וְלֹא נָחָו.

וְאֵיךְ אֲהַאֲפִק עַל אֲמִירַת לֹא הוּא:

אִם כְּאֵדָם עֲבָדוּ בְּרִית / אֵיךְ זְכוֹת פְּרוֹתֵינוּ בְּרִית.

זַעַק אֵב הִמּוֹ בַּעֲבֻדָּתָם / וְחָנּוּ פָּנֵינוּ אֵל רֵם.

חֲנֻם וְנִסְיוֹנֵינוּ עָשָׂה בְּחִינוֹת עֲבוֹדָתָם / וְהָן חֲזִינוּ שִׁבְרָם.

וְאֵיךְ תְּבִיבוֹתֵינוּ, אֲלֵי־תִרְאָה אֲבָרָם:

מִה אֲנִישָׁה לָכֶם בְּנֵינוּ / גִּזְרָה הִיא מִלְּפָנֵינוּ.

טָעוּ לְהַזְרוֹת / בַּעֲבֻדוֹת זָרוֹת.

יַעֲצוּ לְחַצֵּב בְּאֲרוֹת / בְּאֲרֹת נִשְׁפָּרוֹת.

וְאֵיךְ אֲהַאֲפִק עַל פְּטוּלֵי עֲשָׂוֹת הַדְּבָרוֹת:

אִם כְּאֵדָם עֲבָדוּ בְּרִית / אֵיךְ זְכוֹת פְּרוֹתֵינוּ בְּרִית.

כה צֹחַ וצֹחַק / פָּנֵי שׁוֹכֵן שֹׁחֵק.
לָשׁוּא בִּי טָבַח הוֹחֵק / וְזוֹ יִרְעֵי נִשְׁחָק וְנִמְחָק.
וְאַיֵּה הַבְּטָחוֹת, וְאַתְּ בְּרִיתִי אֲקִים אֶת־יִצְחָק;
מִה אֲעִשֶׂה לָּכֶם בְּנֵי / גִּדְּרָה הִיא מוֹלֶפֶנִּי.

בראשית מ"א

מִרוּ בְּיָדֵי מֵיָה / וְטָמְאוּ הָרַ הַמְּזוֹרָה.
נִלְאַחְתִּי נִשְׂאָ גֵּעִיה / עוֹלָה לִי מִנִּשְׁחָה.
וְאַיֵּךְ אֶת־אֶפְקֵי עַל הָרִיעוֹת וְכָרִיעַ:
אִם כְּאֲדָם עֲבָדוּ בְּרִית / אֵיָה זְכוֹת פְּרוּתֵי בְּרִית.

ישעיה נ"ד

סָח יֶלֶד בְּתָלָךְ / דְּמִעוֹת כְּתִנָּן וּלְךָ.
עוֹלָלִי אֲשֶׁר טָפַחְתִּי בְּעֵקֶלְךָ / אֵיךְ גָּזוּ מִנִּי בַחֲלָךְ.
וְאַיֵּךְ הַפֶּרַע מִנִּי, דְּמִים בְּדָמִים כִּמְהָ אֶלְךָ;
מִה אֲעִשֶׂה לָּכֶם בְּנֵי / גִּדְּרָה הִיא מוֹלֶפֶנִּי.

פֶּאֶר רִיעָה נֶאֱמָן / כְּפֹשֶׁ בְּאֶפְרַי, וּמִדָּן
צֹאן אֲשֶׁר בָּחִיקוּ הָאֱמָן / אֵיךְ גָּזוּ בְּלֹא זִמָּן
וְאַיֵּה הַבְּטָחוֹת, בִּי לֹא־אֶלְמָן:
אִם כְּאֲדָם עֲבָדוּ בְּרִית / אֵיָה זְכוֹת פְּרוּתֵי בְּרִית.

ירמיה נ"ה

קוֹל בְּכִי לֹאִה, מְתוּפֶפֶת עַל לִבִּיָּה
רָחֵל אֲחֻחוֹתֶיהָ, מִבְּכָה עַל בְּנֵיהָ.
וְלִפְנֵי מִכָּה פִּנְיָה / בִּלְהִיָּה מְקוֹנֶנֶת בִּשְׁתֵּי יָדֶיהָ:
שׁוּבוּ תַמִּימִים לְמַנְחֹתֵכֶם / מִלֵּא אֶמְלֵא כָּל מִשְׁאֲלוֹתֵכֶם.
שְׁלַחְתִּי בִבְלָה לְמַעֲנֵכֶם / הִנֵּנִי מְשׁוּבָב גְּלוֹת בְּנֵיכֶם.

Kina 27 starts on page 479.

כ So Isaac screamed to the One who dwells on high,
ל "Was it in vain that I was inscribed to be slaughtered?
Now my descendants are crushed and obliterated.
Where is the promise, 'My covenant, I will maintain with Isaac!'"

Gen 17:21

What can I do for you, My children? This is My decree!

מ [God responded,] "They rebelled against Jeremiah
and profaned Mount Moriah.
נ I tire of hearing the cry
that rises up from oblivion.
How can I restrain Myself over the murder of Zechariah?"

Is. 1:14

If they, mortal men, transgressed the covenant, where is the
merit of those who accepted the covenant [the patriarchs]?

ס [Jacob,] who was born to study, spoke up,
shedding tears like a crocodile,
ע "The children I raised with such travail,
how they have been shorn from me and are gone.
And I have been punished a thousand-fold for the blood they shed."

What can I do for you, My children? This is My decree!

פ The faithful shepherd [Moses] uttered,
ground into ash and dirtied,
צ "The sheep I nurtured in my lap
are prematurely shorn!
Where is the promise, '[Israel] is not bereft!'"

Jer. 51:5

If they, mortal men, transgressed the covenant, where is the
merit of those who accepted the covenant [the patriarchs]?

ק The sound of Leah's wail, pounds upon her heart;
ר her sister Rachel bemoans her children;
זilpah, slaps her face;
Bilhah, laments with both hands!

What can I do for you, My children? This is My decree!

ש [God's final response:] "Return, perfect ones, to your place of rest.
I will indeed fulfill your requests.
ש I was sent to Babylon because of you,
and will return your children from exile."

Kina 27 starts on page 478.

א Then, when the measure of the sins of she [Israel] who is as beautiful as
Tirzah, had reached its fill, the Arielites [angels] cried out aloud.
ב [Jeremiah,] the son of Hilkiyahu came upon, leaving the Temple,
a once beautiful woman, now disheveled.

Is. 33:7

ג [He said,] "I insist in the name of God and man,
[that you tell me] whether you are a demon among demons,
or a mortal human.
ד For you are as comely as one of flesh and blood,
but you are as awesome and frightening as only an angel can be."

ה [She responded,] "I am neither a demon nor something of little value.
ו I once knew stillness and quiet.
ז I am of the stock of three and seventy-one,
and twelve, and sixty, and one.

ח "One was father Abraham,
and I am a child of the triad of three patriarchs.
ט The number twelve refers to the tribes of the LORD,
and sixty ten-thousands [the six hundred thousand Jews who left Egypt],
and the seventy-one members of the holy Sanhedrin."

י [Jeremiah responded,] "Heed my counsel and repent,
because you are indeed of great consequence.
יא Laughter and joy, they behoove you;
no longer should you be called 'wayward daughter'!"

יב [She responded,] "How can I rejoice and raise my voice proudly?
יג My babes are given over to the foe!
יד My prophets are stricken, their blood flowing!
יז My kings are exiled, and my priests, in chains!

In this kina the prophet Jeremiah meets a woman of unearthly beauty, a personification of
Knesset Yisrael. Commentary for this kina begins on page 482.

אז במולדת ספק, יפה פתרגה
הן אראלים, צעקו חיצה.
בן־הלקיחו מארמון ביצא
אשה יפת תאר מנולת, מצא:
גוזזני ערליך, בשם אלהים ואדם
אם שר לשדרים את, אז לבני אדם.
דמות יפה פבשר אדם
פחד ויראת, פמלאכים לבדים:
הן לא שר אני, ולא גלם פחת
ידועה היויתי בשובה ונחת.
זהו לשלש אני, ולשבעים ואחד
ולשנים עשר, וששים ואחד:
זה האחר אברהם היה
ובן השלשה, אבות שלישיה.
חק שנים עשר, הן הן שבעי זה
וששים רבוא, ושבעים ואחד סנהדרי זה:
טעמי הקשיבי, ועשי השובה
יזן היותך כל כך השובה.
יפה לך פעלך, ולשמח בטובה
ולא לקרא עוד פת השובה:
כי איך אשמות, וקולי מה ארים
הן עוללי נתנו ביד ערים.
לקו נביאי, ודמם מגרים
גלו מלכי ושרי, וכהני פקולרים:

מ "My holy Temple wanders because of my sins.
My Beloved of yore has fled and flown away.
נ My pleasant abode has been plundered against my will.
How she, who once was filled with people, is now all alone!"

ס The woman entreated the prophet Jeremiah, "Speak to your God
on behalf of the tempest-torn, afflicted people,
ץ so that He will answer and say, 'Enough,'
and save me from sword and captivity."

פ [Jeremiah] prayed, entreating his Maker,
"Most compassionate One, have pity as a father would for his son."
צ [God] shouted, "Woe to the father who expelled his son,
and woe, too, to the son who is gone from his father's table!"

ק "Rise, Jeremiah! Why be silent?

Go summon the patriarchs, Aaron, and Moses.

ר Let the shepherds come and express lament.

Wolves of the wilderness have attacked the sheep."

ש Jeremiah the prophet roared,

howling like a lion, in the cave of the patriarchs,

ת "Give voice to your tears, ye fathers of the gazelle [Israel]!

Your children have lost their way; they are in captivity!"

שָׁמָּה "The Temple lies desolate with no one gathering for festivals,
because its comrades have fallen and faltered.

May He who supports and sustains bring them back as before.
Have mercy upon Zion; its time has come."

Lam. 1:4

Kina 28 starts on page 488.

מָלֹךְ מִקֶּדֶשׁ, בְּעוֹנֵי גֵדֵד
דוֹדִי מֵאֵן בָּרוּךְ וְיִדָּד.

נָעַם אֶהְיֶה, בְּעַל פָּרוֹן שׂוֹדֵד
רִבְּוִי עָם, אֵיכָה יִשְׁבֶּה בְּדָד:

סָחָה הָאִשָּׁה לְנִבְיָא יִרְמְיָה
שָׁח לְאַלְהֵיהֶּן, בְּעֵד סוּעֶרְיָה מִבֶּת עֲנִיָּה.

עַד יַעֲנֶה אֱלֹהִים, וְיֵאמֶר דְּמָה
וְיֵצְאוּנוּ מִתּוֹרֵב וְשִׁבְעִיָּה:

פָּלַל הַחַיָּה לִפְנֵי קוֹנוֹ
מֶלֶךְ רַחֲמִים, רַחֵם בָּאֵב עַל בְּנוֹ.

צִעֲקָה, אֵי לֹאֵב שְׁהִגִּילָה נִינוֹ
וְגַם אֵי לִבִּי, שִׁבְשִׁילָחוֹ אֵב אֵינִי:

קוֹם לָךְ יִרְמְיָה, לִפְנֵי תַחֲשֶׁה
לָךְ קְרָא לְאַבּוֹת, וְאַהֲרֹן וּמֹשֶׁה.

רֹעִים יָבוֹאוּ, קִנְיָה לְהַנְשֵׂא
כִּי זֹאֲבֵי עֵרֶב תִּרְפּוּ אֶת הַשָּׂה:

שׁוֹאֵג הָיָה יִרְמְיָה הַנְּבִיָּא
עַל מִכְפָּלָה, נוֹתֵם פְּלִבְיָא.

תָּנוּ קוֹל בְּבִכְי, אֲבוֹת הָעָבִי
תָּנוּ בְּנֵיכֶם, הֲרִי הֵן בְּשִׁבְכִי:

שָׁמָּה מִקֶּדֶשׁ מִבְּלִי מֵאֵי מוּעֵד
עַל כִּי יוֹדִידִים נִתְּנוּ לְהַפְעֵד.
תְּשִׁיבֵם כְּמֵאֵל, סוּמְךָ וְסוּעֵד
תִּרְחֶם אֶצְלוֹ, כִּי בָא מוּעֵד:

Kina 28 starts on page 489.